

Sygn. akt I KK 378/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

w sprawie W. P.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 grudnia 2022 r.,

kasacji Prokuratora Rejonowego w Nowej Soli

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt VII Ka 1204/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze

z dnia 7 lipca 2021 r. sygn. akt VII K 247/17

**uchyla wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze i przekazuje
mu sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt VII K 247/17, Sąd Rejonowy w Zielonej Górze uniewinnił W. P. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Wyrok Sądu I instancji został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego przez prokuratora.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt VII Ka 1204/21, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Wyrok Sądu II instancji w całości na niekorzyść skazanego zaskarżył prokurator, który zarzucił mu:

- obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na naruszeniu zasady obiektywizmu i swobodnej oceny dowodów, a wyrażającą się w wybiórczej, dowolnej, nie uwzględniającej zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego ocenie dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do nieuprawnionego wniosku o niewinności oskarżonego co do zarzuconego mu czynu;
- obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 193 § 1 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na ustaleniu istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymagających wiadomości specjalnych samodzielnie, w sposób odmienny od ustaleń poczynionych przez powołanego w sprawie biegłego z zakresu rachunkowości;
- obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 201 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na niewezwaniu ponownie tego samego biegłego lub niepowołaniu nowego biegłego z zakresu rachunkowości, w sytuacji gdy oskarżony wskazał na nieścisłości w sporządzonej przez biegłego opinii;
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu W. P. popełnienia zarzuconego mu czynu, podczas, gdy wnikliwa analiza dowodów, przeprowadzona zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę opisanego w akcie oskarżenia.

W uzasadnieniu kasacji prokurator sformułował również zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez Sąd II instancji w składzie jednoosobowym. Tymczasem w badanej sprawie, zgodnie z art. 14 fa ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z

zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie roku po ich odwołaniu na rozprawie apelacyjnej, Sąd orzeka w składzie jednego sędziego w sprawach o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat. W związku z tym, że w niniejszej sprawie postępowanie przygotowawcze zakończyło się w formie śledztwa, a górna granica występkę zarzucanego oskarżonemu wynosiła 8 lat, Sąd Odwoławczy powinien orzekać w składzie 3 sędziów.

W odpowiedzi na kasację obrońca oskarżonego wniosł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i jako taka podlegała uwzględnieniu.

W postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze doszło do wystąpienia uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zgodnie z art. 29 § 1 k.p.k. na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie trzech sędziów, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. W realiach rozpoznawanej sprawy sytuacja stanowiąca wyjątek od zasady określonej w wymienionym przepisie i pozwalająca Sądowi odwoławczemu na orzekanie w składzie jednego sędziego - a w takim składzie został wydany zaskarżony wyrok - nie zachodziła.

Nie miał w niej zastosowania art. 449 § 2 k.p.k. ze względu na rodzaj zarzucanego oskarżonemu czynu, postępowanie przygotowawcze przeciwko oskarżonemu toczyło się w formie śledztwa, które zamknięto postanowieniem z dnia 31 marca 2017 r. (PR 2 Ds. 108.2017).

Z uwagi na ustawowe zagrożenie przewidziane za czyn przypisany oskarżonemu skład Sądu odwoławczego nie mógł być też określony przepisem art. 14 fa ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2095 z późn. zm.), w myśl którego, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie roku po ich odwołaniu w sprawach rozpoznawanych według przepisów

ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie jednego sędziego, jeżeli w pierwszej instancji sąd orzekał w takim samym składzie.

Powyższe uchybienie skutkowało zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienionej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., której stwierdzenie obliguje do uchylenia zaskarżonego orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu na jego treść.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

I.n